

слађе хвалити својим слабостима, да се усели у мене сила Христа.

10. За то сам добре воље у слабости-ма, у ружеву, у невољама, у проточењима, у тугама за Христа: јер кад сам сабо онда сам силан.

11. Постадох безуман хвалећи се: ви ме наћерасте; јер је требало да ме ви хвалите; јер ни у чему нијесам мави од превеликијех апостола, а во и јесам ништа.

12. Јер знаци апостола учинише се међу вама у сваком трпљењу, у знацима и чудесима и силама.

13. Јер шта је у чему сте мањи од осталијех црква, осим само што вам ја сам не досадих? Ващите на мене ову врвину.

14. Ево сам готов трећи пут да вам дођем, и не досађујем вам; јер не тражим што је ваше него вас. Јер дјена нијесу дјужна родитељима и мања тећи него родитељи дјенци.

15. А ја драговољно потрошићу и бићу потрошен за душе ваше, ако и љубим ја вас одрвице, а ви мене мање љубите.

16. Али нека буде, ја не досадих вама, него љубав будући добих вас пријезаром.

17. Еда ли вас што закидох прево бога од оних којје слах и вама?

18. Умолих Тита, и с њим послах брата: еда ли вас Тит што закиде? Не ходисмо ли једнијем духом? не једнијем ли стопама?

19. Мислите ли опет да вам се одговарамо? Пред Богом у Христу говоримо, а све је, љубавин, за ваше поправање.

20. Јер се бојим да кад по чем дођем не ћу вас наћи какове хоћу, и ја ћу се наћи вама какова ме не ћете: да како не буду снађе, зависти, срдне, пркоси, опадања, шаптања, надимања, буне:

21. Да ме опет кад дођем не почини Бог мој у вас, и не услачем за многи-ма који су прије сагрјешили и нијесу

се покајали за нечистоту и курварство и срамоту, што починише.

ГЛАВА 13.

Ово трећи пут идем к вама; у устима два или три сведока остаће свика ријеч.

2. Напријед казах и напријед говорим вако у вас бивши други пут, и сад не будући код вас пишем онима који су прије сагрјешили и свима осталима да ако дођем опет не ћу поштејети.

3. Јер тражите да испунате Христа што у мени говори, који међу вама није слаб, него је силан међу вама.

4. Јер ако и распет би по слабости, али је жив по сили Божијој; јер смо и ми слаби у њему, али ћемо бити живи с њим силом Божијом међу вама.

5. Сами себе окушајте јесте ли у вјери, сами себе огледајте. Или не познајете себе да је Исус Христос у вама? већ ако да у чему нијесте ваљани.

6. А надам се да ћете познати да ми нијесмо неваљани.

7. А молимо се Богу да ви не чините никаква зла, не да се ми ваљани поважмо, него да ви добро чините, а ми како неваљани да будемо.

8. Јер ништа не можемо на истину него за истину.

9. Јер се радујемо кад ми слабомо а ви јачате. А за то се и молимо Богу, за ваше савршенство.

10. За то, не будући код вас, пишем ово да кад дођем не учиним без штеђења по власти коју ми је Господ дао на поправање а не на раскопавање.

11. А даље, браћо, радујте се, савршујте се, утјешавајте се, једнако мир салте, мир имајте: и Бог љубави и мира биће с вама.

12. Поздравите један другога цјелином светљем. Поздрављају вас сви свети.

13. Благодат Господа нашега Исуса Христа и љубав Бога и ота и заједница; одмах не пихах тјелца и крви, да светог Духа са свима вама. Амин.

ГАЛАТИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Павле апостол, ни од људи, ни кроз човека, него кроз Исуса Христа и Бога ота, који га васкресе из мртвих.

2. И сва браћа која су са мном, црквима Галатијским:

Господа нашега Исуса Христа, и Кoji даде себе за грјехе наше да вбави нас од садашњег свјетла злога, по вољи Бога и ота нашега.

3. Благодат вам и мир од Бога ота и Исуса Христа, Кojему слава ва вијек вијеква. Амин.

6. Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од онога који вас позва благодаћу Христовом.

7. Које није друго, само што неки скетају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово.

8. Али ако и ми, или анђео с неба јави вам јеванђеље другачије него што вам јависмо, проклет да буде!

9. Као што прије рекосмо и сад опет велим: ако вам ко јави јеванђеље другачије него што пријамисмо, проклет да буде!

10. Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да угађам? Јер кад бих ја још људима угађао, онда не бих био слуга Христов.

11. Али вам дајем на знање, браћо, да оно јеванђеље које сам ја јавио, није по човеку.

12. Јер га ја не приимих од човека, ништа научих, него отеривењем Исуса Христа.

13. Јер сте чули моје живљење некад у Јерусалему, да сам одвише гонио цркву Божију и раскопавао је.

14. И напредовах у Јерусалему већма од многијех врсна својих: у роду својем, и одвише ревновах за отачке своје обичаје.

15. А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе матере моје и призва благодаћу својом,

16. Да јави свима својета у мени, да јеванђељем објавим међу незнабошцима; одмах не пихах тјелца и крви,

17. Нићи кривој у Јерусалем и стари-

јни апостолима од себе, него отидох у Арацку, и опет се вратих у Дамаск.

18. А последије тога на три године ишох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана.

19. Али другога од апостола не видјех, осим Јакова Господњег.

20. А што вам пишем ово Бог види да не лажем.

21. А по том дојдох у земље Сирске и Билгијске.

22. А бијак лицем непознат Христовијем црквама Јудејским;

23. Него само бијажу чули да онај који нас некад тони сад проповиједа вјеру коју некад раскопаваше.

24. И славаљу Бога за мене.

ГЛАВА 2.

А по том на четрнаест година опет кривој у Јерусалим с Варнавом, узевши са собом и Тита.

2. Али кривој по откривењу, и разговорах се с њима за јеванђеље које проповиједам у незнабошцима, али на само с онима који се бројах као најстарији, да усагла не трчим или не бих трчао.

3. Али ни Тит, који бјеше са мном, и бјеше Грч, не би наћеран да се обреже.

4. И за лажку браћу које дођоше и приукоше се да укоде слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас заведе;

5. Којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина јеванђеља остаје међу нама.

6. А за оне који се бројах да су нешто, какви били да били, ја не марим ништа; јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројах као најстарији, мени ништа не додасе:

7. Него настрот донавши да је мени појерено јеванђеље у необрзанима, као Петру у обрзанима.

8. (Јер онај који повоже Петру у апостолству међу обрзанима онај повоже и мени међу незнабошцима),

9. И познавши благодат која је мени

- дана, Јаков и Клеа и Јован, који се бробоху да су стубови, дадохе деснице мени и Варнави, и пристадоше да ми *прочекују* дамо у незнабошцима, а они у обрешанима;
10. Само да се ономинемо сиромашнијем, за које сам се и старао тако чинити.
11. А кад дође Петар у Антиохију, у очи њему против стадох; јер бјеше зазоран.
12. Јер прије док не дођоше неки од Јакова, јошаше с незнабошцима, а кад дођоше, уступавах се и одважаше бојећи се онјех који су из обрешана.
13. И дволичаху с њим и остали Јудејци, тако да и Варнава пркста у њихово дволичење.
14. А кад ја видјех да не нуду право к истини јеванђеља, рекох Петру пред свима: кад ти који си Јеврејин, незнабошачки а не Јеврејски живиш, зашто незнабошце нагониш да живе Јеврејски?
15. Ми који смо рођени Јеврејци, а не грешници из незнабожаца,
16. Па дозвоавши да се човјек не ће оправдати дјелима закона, него само вјером Исуса Христа, и ми вјеровасмо Христу Исуса да се оправдамо вјером Христовом, а не дјелима закона. Јер се дјелима закона никакво тијело не ће оправдати.
17. Ако ли се ми који тражимо да се оправдамо Христом, нађосмо и сами грешници, дакле је Христос грјеху сапта? Боже сачувај!
18. Јер ако опет издам оно што разваљех, показујем се да сам преступник.
19. Јер ја законом закону умријех да Богу живим; с Христом се разваљех.
20. А ја више не живим, него живим у мени Христу. А што сад живим у тијелу, живим вјером сина Божијета, којегу омиљех, и предаде себе за мене.
21. Не одбацујем благодати Божије; јер ако правда кроз закон *долази*, то Христос узалуд умрије.
2. Ово једно хоћу од вас да дознам, или Духа примисте кроз дјела закона или кроз чување вјере?
3. Тако ли сте неразумни? Почевши Духом, сад тијелом свршавате?
4. Тако ли узалуд пострадасте? Кад би било само узалуд!
5. Који вам дакле даје Духа и чини чудеса међу вама, чини ли дјелима законна или чувенем вјере?
6. Као што Авраам вјероваше Богу, и прими му се у правду.
7. Познајте дакле да су они синови Авраамови који су оа вјере.
8. А писмо видјевши у напредак да Бог вјером незнабошце правда, напријед објави Аврааму: у теби ће се благословити сви незнабошци.
9. Тако који су оа вјере, благословине се с вјерицејем Авраамом.
10. Јер који су год оа дјела закона под кљетвом су, јер је писано: проклет сваки који не остане у свежу што је написано у књизи законској да чини.
11. А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је: јер праведник од вјере живљеће.
12. А закон није оа вјере; него човјек који то твори живљеће у гоме.
13. Христос је нас искупио од кљетве законске поставши за нас кљетва, јер је писано: проклет сваки који виси на дрвету.
14. Да међу незнабошцима буде благослов Авраамов у Христу Исусу, да обећање Духа примимо кроз вјеру.
15. Браћо, по човјеку говорим, нико човјека не потврђена зајета не одбацује нику му што домеће.
16. А Аврааму и сјемени његову речена бише обећања. А не вели и сјеме: нима, као за многа, него као за једно: и сјемени твојему, које је Христос.
17. Ово пак велим: зајета, не одбацује Бога потврђен за Христа, не одбацује закон, који је постао послације четри стотине и тридесет година, да укине обећање.
18. Јер ако је нашествство оа закона, онда већ није оа обећања, а Аврааму обећањем дарова Бог.
19. Шта ће дакле закон? Ради грјеха доладе се докле дође сјеме којему се обећа, и поставили су га анђели руком посредника.

ГЛАВА 3.

О неразумни Галати! ко вас је оптичко да се не покоравате истини? *Ви*, једна доладе се докле дође сјеме којему се обећа, а сад се међу вама развапе. Христос, а сад се међу вама развапе.

20. Али посредник није једнога; а узалуд трудио око вас.
12. Будите као ја, што сам; јер сам ја као ви што сте. Браћо! молим вас, ништа ми не учинисте на жао.
13. А знате да вам у славошти тијела најприје проповједих јеванђеље;
14. И настави моје, која бјаше тијелу моме, не презресте, ни пошљувасте, него ме примисте као анђела Божијета, као Христа Исуса.
15. Какво бјаше онда ваше блаженство? Јер вам свједочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали жени.
16. Тијем ли вам постадох непријатељ истину вам говорећи?
17. Они не ревнују добро за вас, него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.
18. А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.
19. Дјетинце моја, коју опет с мучком рађам, докле Христово обличе не поставе у вама;
20. Али бих хтио сад да сам код вас, и да измијеним глас свој, јер не могу да се нагудим за вас.
21. Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закон? Јер је писано да Авраам два сина имаде, једнога од робине а другога од слободне.
23. Али који бјеше од робине, по тијелу се роди; а који оа слободне, по обећању.
24. Које значи Друго: јер су ово два зајета: један дакле оа горе Синајске, која рађа за робовање, и то је Агар.
25. Јер Агар значи Синајска гора у Арапској, и пореди се са садашњом Јерусалимом, и служи са дјетом слободна је, који је мати свима нама.
27. Јер је писано: развесели се нероткино која не рађаш; прозвани и позовани, ти која не трпиш мучке порођаја; јер пушта има много више дјете него ли она која има мужа.
9. А сад познавши Бога, и још познати бивши оа Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве ствари, којима опет изнова хоћете да служите?
10. Гледате на дане и мјесеце, и вреша и године.
20. Али посредник није једнога; а узалуд трудио око вас.
12. Будите као ја, што сам; јер сам ја као ви што сте. Браћо! молим вас, ништа ми не учинисте на жао.
13. А знате да вам у славошти тијела најприје проповједих јеванђеље;
14. И настави моје, која бјаше тијелу моме, не презресте, ни пошљувасте, него ме примисте као анђела Божијета, као Христа Исуса.
15. Какво бјаше онда ваше блаженство? Јер вам свједочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали жени.
16. Тијем ли вам постадох непријатељ истину вам говорећи?
17. Они не ревнују добро за вас, него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.
18. А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.
19. Дјетинце моја, коју опет с мучком рађам, докле Христово обличе не поставе у вама;
20. Али бих хтио сад да сам код вас, и да измијеним глас свој, јер не могу да се нагудим за вас.
21. Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закон? Јер је писано да Авраам два сина имаде, једнога од робине а другога од слободне.
23. Али који бјеше од робине, по тијелу се роди; а који оа слободне, по обећању.
24. Које значи Друго: јер су ово два зајета: један дакле оа горе Синајске, која рађа за робовање, и то је Агар.
25. Јер Агар значи Синајска гора у Арапској, и пореди се са садашњом Јерусалимом, и служи са дјетом слободна је, који је мати свима нама.
27. Јер је писано: развесели се нероткино која не рађаш; прозвани и позовани, ти која не трпиш мучке порођаја; јер пушта има много више дјете него ли она која има мужа.
9. А сад познавши Бога, и још познати бивши оа Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве ствари, којима опет изнова хоћете да служите?
10. Гледате на дане и мјесеце, и вреша и године.

ГЛАВА 4.

Али велим: док је нашествник млад ништа бољи оа роба, ако и јест господар оа свега;

2. Нето је под завоједницима и човјека тја до рока очина.

3. Тако и ми кад бјасмо млади, бјасмо под стихијама свијета заробљени;

4. А кад се наврши врјеме, посла Бог сина својета јединороднога, који је рођен оа жене и покорен закону,

5. Да испуни оне који су под завојем, да примимо посланиство.

6. И будући да сте синови, посла Бог Духа сина својета у срца вама, који виче: Ава оче!

7. Тако већ нијеси роб, него син; а ако си син, и нашествник си Божиј кроз Исуса Христа.

8. Али тада не знајући Бога служисте онима који по себи нијесу богови.

9. А сад познавши Бога, и још познати бивши оа Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве ствари, којима опет изнова хоћете да служите?

10. Гледате на дане и мјесеце, и вреша и године.

робљини не ће наследити са сином слободне.

31. Тако, браћо, нијесмо дјеча робљивина него слободне.

ГЛАВА 5.

Стојте дакле у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства узхватити.

2. Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете Христос вам ништа не ће помоћи.

3. А опет сједочини свакоме човјеку који се обрезује да је дужан сав закон творити.

4. Изгубисте Христа, ви који хоћете законом да се оправдате, и отпадосте од благодати.

5. Јер ми духом тежимо од вјере над правде.

6. Јер у Христу Исусу нити што помаже обрезавње ни необрезање, него вјера, која кроз љубав ради.

7. Добро трчате; во вам забрани да се не поворавате истини?

8. То одвраћање није од онога који вас позва.

9. Мало вјасна укиосла све тијесто.

10. Ја се за вас надам у Господу да ништа друго не ћете мислити. А који вас смета понижеће гријех, макар во био.

11. А ја, браћо, ако још обрезавње проповиједам, за што ме гоня? Тако се укиде саблазан крстова.

12. О да би одсјечени били они који вас вядре!

13. Јер сте ви, браћо, на слободу повнани: само да наша слобода не буде на жељу тјелесну, него из љубави служите један другоме.

14. Јер се сав закон извршује у једној рјечи, то јест: љуби ближњег својег као себе.

15. Али ако се међу собом вољете и једете, гледате да један другог не истријабите.

16. Велики пак: по духу ходите, и жеља тјелесних не извршуйте.

17. Јер тјеласо жели против духа, а дух против тјелас; а ово се противи једно другоме, да не чините оно шта хоћете.

18. Ако ли вас дух води, нијесте под законом.

19. А позната су дјела тјелесна, ко-

ја су прелудобичиство, курварство, нечистота, бесрамност.

20. Идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдање, пркоса, расипе, саблазни, јереси,

21. Зависти, убиства, пријанства, жедранња, и остада овакова, за која вам напријед казујем, као што и казах напријед, да они који таква чине не ће наследити царства Божијег.

22. А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вјера,

23. Кротост, уздржање; на то нема закона.

24. А који су Христови, распеше тијело са сластима и жељама.

25. Ако у духу живимо, по духу и да ходимо,

26. Да не тражимо дажне славе раздражујући један другог, и завидећи један другоме.

ГЛАВА 6.

Браћо! ако и упадне човјек у каваз гријех, ви духовни исправљајте га: вога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш испушан.

2. Носите бремена један другог, и тако ћете испулити закон Христов.

3. Јер ако во мисам да је што а није ништа, умом вара себе.

4. А свани да испита своје дјело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другоме.

5. Јер ће свани своје бреме носити.

6. А који се учи рјечи нека даје дијел од свакога добра ономе који га учи.

7. Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човјек посије оно ће и пожњети.

8. Јер који сије у тјелас своје, од тјелас ће пожњети погибао; а који сије у дух, од духа ће пожњети живот вјечни.

9. А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје вријеме пожњети ако се не уморимо.

10. За то дакле док имамо времена да чинимо добро свакome, а особито онама који су с нама у вјери.

11. Видите колико вам написих руком својом!

12. Који хоће да се хвале по тијелу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду тоњени за крст Христов.

13. Јер ни они сами који се обрезују не држе закона, него хоће да се ви обрезујете да се вашијем тијелом хвалите и на Израилу Божијем.

14. А ја Боже сакувај да се чим другом хвалим осим крстом Господа нашега Исуса Христа, којег ради разале се мени свијет, и ја свијет.

15. Јер у Христу Исусу нити што помаже обрезавње ни необрезање, него нова твар.

ЕФЕСЦИМА ПОСЛАНИЦА

СВЕТОГА АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА 1.

Од Павла, по вољи Божијој апостола Исуса Христа, светиња који су у Ефесу, и вјерника у Христу Исусу:

2. Благојдет вам и мир од Бога оца нашега и Господа Исуса Христа.

3. Благословен Бог и отац Господа нашега Исуса Христа, који нас је благодословно свакијем благовословом духовнијем на небесима кроз Христа;

4. Као што нас изабра кроз њега прије поставња свијета, да будемо свети и праведни пред њим у љубави,

5. Одредивши нас напријед кроз Исуса Христа себи на посланство, по угодности воље своје,

6. На похвалу славне благодати своје, којом нас облагодети у љубави, и војме имамо изабљење крљу његовом, и опрощење гријеха, по богатству благодати његове,

8. Коју је преуможио у нама у свакој премудрости и разуму,

9. Показавши нам тајну воље своје, по угодности својој коју напријед показа у њему,

10. За уредбу извршетка времѣна, да се све састави у Христу што је на небесима и на земљи; у њему,

11. Кроз којег а нашљедници по старом, напријед одређени бивши по наредби Бога који све чини по свијету воље своје,

12. Да бисмо били на хвалу славе његове, ми који смо се напријед уздали у Христа,

13. Кроз којег а ви, чувши рјеч

истинс, јеванђеље спасенија својег, у којему и вјеровавши залечатисте се светијем Духом обећања,

14. Који је залог нашегдства нашега за изабљење течевине на хвалу славе његове.

15. За то и ја чуши вашу вјеру у Христа Исуса, и љубав к свима светиња.

16. Не престајем захваљивати за вас, и спомивати вас у својијем молитвама,

17. Да Бог Господа нашега Исуса Христа, отац славе, даде вам Духа премудрости и отеривења да га познате,

18. И бистре очи срца нашега да бисте могли видјети које је над његова звања, и које је богатство славе нашљедства његова у светиња,

19. И кава је избилана величина силе његове на нама који вјерујемо по чињењу превелике силе његове,

20. Коју учини у Христу, кад га подиже из мртвијех и посади себи с десне стране на небесима,

21. Над свијем поглаварствима и властима, и силама, и господствима, и над свакијем именом што се може назвати, на не само на овоме свијету него и на ономе који иде.

22. И све покори под ноге његове, и нека даде за главу цркви, над свима,

23. Која је тијело његово, пунина онога који све испуњава у смену.

ГЛАВА 2.

И вас који бивисте мртви за преступљења и гријехе своје,

2. У којима некада ходисте по вијеку